

na bok. Posadit se také nebylo kam. Účinkující se již po naličení nesměli ukazovat v hledišti, a tak ze zvědavosti, jaká je návštěva, poodhrnovali oponu a pokukovali do hlediště. Hlavním vchodem a východem po dobu představení bylo okno na zahradu, pod kterým byl přistaven 2,5 m dlouhý žebřík. Pro herce to nebyl problém lézt oknem a po žebříku. Více potíží to působilo herečkám, zvlášť v noci a v zimě za velkých mrazů a ještě k tomu v úzkých sukních. Také při změně jeviště se všechny stoly i část židlí musely vystěhovat oknem na zahradu a zase při dalším jednání dávat nazpět na jeviště. To si museli provádět herci sami.

Na zvlášť náročná představení se vypůjčovaly kroje a paruky od firmy Kristina Šramlová v Jihlavě – Půjčovna divadelních, maškarních a národních krojů. Nebyla to laciná záležitost. Například za část krojů na hru Cikánčina pomsta se za půjčení platilo 45.– Kč, což při vstupném od 1.– do 4.–Kč bylo značné zatížení pro pokladnu. Účinkující, pokud měli možnost, si přizpůsobili svoje oblečení úloze neb si je vypůjčili u známých.

Obecní kronika.

Organizace hlediště

Hlediště sestávalo ze zbytku asi 2/3 sálu a ložálu–šenku, kde se otevřely skládací dveře, aby se vešel větší počet stojících diváků, a také, aby se sál nechal vytápět kamny z ložálu. Hlediště bylo rozděleno na tři místa k sezení a k stání. Protože měl hostinský málo židlí, vypůjčovaly se židle od sousedů. Vespod se popsaly, aby nedošlo k záměně a po představení byly zase vráceny, pokud si je diváci neodnesli domů sami. Nejlepší židle se daly dopředu jako I. a II. místo. Na III. místo se daly hospodské lavice bez opěradel, které stávaly předtím u stěn. Zbytek míst za sedadly a v ložále byl k stání. Prostředkem byla ponechána na procházení chodba. U pravého vchodu na jeviště byla umístěna hudba. Byla to hudba místní, která většinou hrávala zadarmo neb za pivo. Vyplňovala vhodně čas před zahájením divadla, přestávky a často po skončení divadla se účinkující odmaskovali, srovnali židle a lavice na stranu a pokračovalo se v taneční zábavě. Místní hudebníci Jan Pazderka, Adolf Růžička, Josef Vykoukal – harmonikáři, František Klement – houslista a Josef Žák – bubeník, byli dobře sehraní a hráli, jak se říká: „Až se hory zelenaly“. V ložále měl hostinský výčep a přímo ze sudu točil pivo. Mezi dveřmi z chodby a z kuchyně byl umístěn pokladní stůl, kde obvykle dva starší hasiči, neb jeden hasič s děvčetem vybírali vstupné. Pro vstupné si zašli i do kuchyně, kde starší hrávali v karty a při představení se také přišli podívat, jak to ta naše mládež sehraje. Je samozřejmě, že vstupenky byly v předprodeji již daleko předtím, než se začalo hrát a každý z účinkujících zajišťoval lepší místa pro své známé.

Návštěvnost představení byla velká, přestože se každé představení hrávalo dvakrát. Úroveň divadla rostla od představení k představení, a tak se místní obyvatelé i obyvatelé ze sousedních obcí na divadlo na Horách vždy těšili a v hojném počtu je navštěvovali. Když bylo divadlo, tak to bylo jako svátek v obci. Všichni před ním byli zvědaví, co to je za kus a jak jej sehraje. Po divadle se zase mluvilo o tom, jak to bylo sehrané a jak se kde který herec nebo herečka vyznamenali. Divadelní představení bývalo plakátováno kreslenými plakáty v obci i v okolí. Každé představení muselo být povoleno Okresním úřadem v Chotěboři a za povolení se muselo zaplatit 10 Kč.

Obecní kronika.

Po 1945 zřízeno v sále stálé pódium, divadlo začal provozovat soubor ČSM, silvestrovské a mikulášské zábavy. Poté, co se odstěhoval P. Šmírou, stagnace. Na krátký čas tradice obnovena 1956, když nastoupil nový ředitel školy A. Jerdák. Po 1963 opět útlum. 1972-1978 scénky při kácení máje.

INFORMACE pro MČAD dle kroniky Stříbrné Hory a divadlo zprac. Bohumil Dočekal. Rkp. 1983. 7 s.

MENŠÍK, Miroslav: Ochotnické divadlo ve sborech dobrovolných hasičů na okrese Havlíčkův Brod. Rkp. 1998. 3 s. kART.

STŘÍBRNÉ Hory. Besedník 1872, r. 1, č. 13, s. 196. NK.

STŘÍBRNÉ HORY, m. č. obce NALŽOVSKÉ HORY,

o. Klatovy

1872 studenti Jen žádný sněm! (Šamberk). V hostinci U bílého koně také Chudý písničkář (J. M. Boleslavský), 1873 Cesta do Ameriky, 1874 v hostinci U znaku pánů Švihovských Pod velebným Vyšehradem čili Dívka z Podskalí (V. Lipovský). Studenti dále Mlynář a jeho dítě. 1885 Duch času (Raupach), r. Ant. Doubek. 1887 studenti s ochotníky Dblík aneb Šotek z hor (G. Sandová, dramaturgie Birch-Pfeifferová). 1940 DO SDH.

HŮRKA, Jindřich: Bibliografie článků z časopisů Šumavan 1898-1910 a Úhlavan 1891-1892. Rkp. pro MČAD 2000, č. 442-448. PC ART.

ROČENKA České zemské hasičské jednoty 1941, s. 86.

STŘÍBRNICE, m. č. obce VRBICE, o. Jičín

1940 DO SDH.

ROČENKA České zemské hasičské jednoty 1941, s. 90.

STŘÍBRNICE, o. Přerov

ODi zde i před 1942, kdy ustaven SDO Haná. Původní spolek věnoval své výnosy jiným místním spolkům. Hráli na domácím jevišti i v okolních vesnicích. Haná 1943 26 činných členů.

Ve službách Thalie II, s. 333.

KOLÁŘÍK, Ivo: Ochotnické divadlo přerovského regionu 1945-2000 aneb Po stopách amatérského divadla na Přerovsku. Přerov, Divadlo Dostavník 2000, s. 232. kART.

STŘÍBRNICE, o. Uherské Hradiště

První představení 1900 Závěť, r. uč. Kleain, hráno ve staré škole. 1903 v hostinci U repetice, 1911 Mlynář a jeho dítě, později Kříž

